

“МИ СМО У ПРОГРАМУ”

КРАЈ ПРОЈЕКТА

Стигли смо до краја овогодишњег пројекта “Ми смо у програму”, који су реализовали чланови неформалне групе младих “Искрице”. Они су од новембра 2009. године писали за рубрику “Млади за младе” у ЛН и водили емисију за младе “(Не)обично” на “Лотел радију”. Пројекат су финансијски подржали Балкански фонд за локалне иницијативе, Балкански фонд за демократију и Министарство омладине и спорта. Као координатор овог пројекта, желим да се захвалим свим волонтерима, партнерима и сарадницима који су нас здружено подржали. Највећу захвалност дугујемо удружењу грађана “Искра” које је увек било уз нас. Захваљујемо се свим организацијама, Канцеларији за младе, као и нашим медијским сарадницима, редакцији “Лозничких новости” и “Лотел радију”, који су имали разумевања за наше године, бунтовничка схватања, иновације, необично-обичне идеје.

Веома ми је драго што са сигурношћу могу да кажем да смо успешно завршили овогодишњи пројекат и што смо уз конструктивне критике и сугестије читалаца и слушалаца указали на кључне проблеме младих у нашој средини као и на могуће начине њихових решавања.

Наша мала редакција добро је обавила свој посао, а у томе су велику улогу имале Кристина Томић, која је била овогодишњи уредник наше рубрике у ЛН, Тамара Томић, која је најпре водила радијску рубрику “Наш бенд”, а касније радила и као репортер, такође, ту су били и Вања Павловић, аутор бројних занимљивих текстова, и, наравно, Душан Ивановић, који нас је извештавао о спорским и осталим локалним догађајима. Треба истаћи и допринос свих младих који су учествовали на нашем конкурсу “Млади у ак-

цији - постани новинар”, нарочито Катарине Панић, која је победила и постала део редакције и оправдала наше поверење водећи рубрику “Препоручујемо”.
Захваљујемо се и волонтерима -

новинарима и осталим сарадницима јер без њихове енергије, маште, добре воље и ентузијазма овај пројекат не би успео.

Координатор пројекта
Никола Полић

ПОГЛЕДИ

ИСКРЕНОСТ - ШТА ТО БЕШЕ?

Колико сте се пута нашли у ситуацији да вас је неко “израдио”? Колико пута сте те особе оговарали и посматрали као “нижу врсту”? У пријатељству се многи фолкирају јер мисле да ће на тај начин добити оно што желе. Продају своје пријатеље како би напредовали. Нико од нас не воли такве особе, зар не? Али, колико пута сте ви то исто урадили неком другом? Лако нам је да остале гледамо са висине и упиремо прстом у њих сваки пут када ураде или кажу нешто недолично. Али, запитајте се: Да ли су њихове преваре другачије од оних лажи које говорио једни другима - или себи? Наравно да ми је доста свег тог заба-

дања ножева у леђа и пењања на друштвеној лествици и других глупости која се дешавају.

Сви би смо ми требало да имамо храбрости да проговоримо о томе шта нам смета свуда око нас. Можда се људима неће допасти оно што имате да кажете, а можда ћете, пак, открити да нисте сами. Будите спремни да ризикујете, јер ако наставимо да држимо језик за зубима о свим гадостима које свакодневно приређујемо једни другима, и сами ћемо постати та “нижа врста”. Зато размислите о овоме јер сигурно нећете изгубити ништа ако, за почетак, будете макар мало искренији једни према другима.
Кристина Томић

ХВАЛА ПРИЈАТЕЉУ

Многи људи улазе у ваш живот и излазе из њега брзином светлости, неки оставе траг у вашим срцима, а неке заборавите. Људе који су вам пријатељи не можете тако лако заборавити, они су ту са вама чак и када нису физички присутни, они су ту да вас подрже. Људи са којима нисте ни у каквом сродству, а опет се осећате као да јесте. Тешко је наћи правог пријатеља који је увек уз вас, оног који вас пита како сте и сачека ваш одговор, који зна све о вама, а и даље вас воли. У животу постоји много ствари кроз које не можемо пролазити сами, а све да и тих ствари постоји много мање, лепше их је проживети са неким. Људи прођу кроз наш живот, узму шта им је потребно и оду. Али, остају они који су ту због нас, а не због себе, они који дају, а не траже ништа за узврат. Пријатељи? Ко су заправо пријатељи? Постоји безброј одговора на ово наизглед једноставно питање. Једни тврде да прави пријатељи заправо не постоје и да ће вам свако кад-тад заборавити нож у леђа, а други опет верују да постоји право пријатељство и људи који су спремни да вам помогну и у добру и у злу. Зато

пријатељ не може бити свако и њих не може бити много. Пријатељ има мане и није ту да подели само добро, већ је ту да каже оно што мисли, да нас својим критикама натера да преиспитамо неке одлуке и упуте на нас на прави пут - мислећи и желећи нам само добро и само најбоље. Треба да научимо да ценимо сваки племенит поступак, свако саосећање са нашим болом, нашом тугом, сваки савет и топлу реч. И зато се потпуно слажем са неким изрекама великих људи:

- Пријатељ је човек за кога можемо увек бити сигурни да може на нас рачунати.

- Пријатељ је цвет једног тренутка и плод времена.

- Колико год је ретка истинска љубав, још је много ређе истинско пријатељство.

- При избору пријатеља буди спор, при промени још спорнији.

- Дружи се са онима који ће те бољим чинити.

- Једног дана пита љубав пријатељство - зашто ти постојиш - а оно одговара - да тамо где ти оставиш тугу, ја оставим осмех.

ХВАЛА ПРИЈАТЕЉУ.

Тамара Томић

ВРШЊАЧКЕ ЕДУКАЦИЈЕ

И ПРЕДАВАЊА И ДРУЖЕЊА

У протекле две недеље одржана су предавања о болестима зависности у основним школама “Вук Караџић” и “Јован Цвијић”. Предавања су организована у оквиру ИПОН пројекта УГ “Добри људи” из Врањева који се, поред Лознице, спроводи у још шест градова уз подршку Министарства омладине и спорта.

Предавања која су држали вршњачки едукатори трајала су један школски час, а организована су за ученике седмог и осмог разреда. Вршњачки едукатори успели су да одрже њихову пажњу и одговоре на сва питања и недоумице. Предавања ће бити одржана и у основним школама “Анта Божићевић” и “Кадињача”.

Планирано је још семинара и разних предавања, пријављујте се за њих, чека вас одлично дружење и много нових знања.

Душан Ивановић